

Dosarul nr. 2ra-183/17

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – V. Gîrleanu
Instanța de apel: CA Chișinău – V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

judecători

Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către avocatul Ilie Ceban în interesele lui Maxim Bîrzoii, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Maxim Bîrzoii împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Radu Anton privind încasarea despăgubirii de asigurare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 06 noiembrie 2014 Maxim Bîrzoii s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA, intervenient accesoriu Radu Anton privind încasarea despăgubirii de asigurare în mărime de 48.757,34 lei.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că la 27 decembrie 2012 a avut loc un accident rutier cu implicarea autovehiculului Renault Megane n/î CS AN 364, condus de Radu Anton, autovehiculului Hyundai Tucson n/î DR AW 230, condus de Marin Pripa și autovehiculului VW Polo n/î C QR 025, condus de Maxim Bîrzoii. Conform procesului – verbal cu privire la contravenție nr. MAI02 391095 din 30 ianuarie 2014 vinovat în accident a fost recunoscut Radu Anton, conducătorul autovehiculului Renault Megane n/î CS AN 364.

Fiindcă persoana vinovată în comiterea accidentului rutier, Radu Anton deținea un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nr. 000020083 din 22 februarie 2013 încheiat cu CIA “Asito” SA, valabil la momentul accidentului, Compania de asigurare a deschis dosar de daune și a calculat prejudiciul cauzat automobilului reclamantului în sumă de 79.104,91 lei.

Reclamantul a susținut că, din motiv că CIA “Asito” SA nu i-a comunicat în termen cuantumul despăgubirii de asigurare, s-a adresat la 18 martie 2014 la Centrul Național de Expertize Judiciare cu cerere privind stabilirea prejudiciului material

cauzat. Potrivit raportului de constatare tehnico – științific nr. 597 din 01 aprilie 2014 a Centrului Național de Expertize Judiciare costul reparației automobilului a fost stabilit în mărime de 187.196,84 lei.

Maxim Bîrzoî consideră că CIA “Asito” SA neîntemeiat a stabilit costul reparației autovehiculului VW Polo n/î C QE 025 în mărime de 79.104,91 lei, deoarece contravine concluziei date de către expertul CNEJ, care a constatat că reparația depășește costul autovehiculului, respectiv reparația nu este rațional de efectuat.

Reclamantul a solicitat de a încasa din contul CIA “Asito” SA diferența despăgubirii de asigurare în sumă de 48.757,34 lei, costul efectuării expertizei în sumă de 640 lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5.000 lei și taxa de stat în sumă de 1.462,72 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 21 mai 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Maxim Bîrzoî. S-a încasat de la CIA “Asito” SA în beneficiul lui Maxim Bîrzoî despăgubirea de asigurare în mărime de 48.757,34 lei, costul efectuării expertizei în sumă de 640 lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3.000 lei, taxa de stat în sumă de 1.462,72 lei (f.d. 94, 99 – 104).

La 05 noiembrie 2013 CIA “Asito” SA a înaintat cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 21 mai 2015, solicitînd casarea acesteia și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii (f.d. 96, 114 – 117).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016 s-a admis apelul declarat de către CIA “Asito” SA. S-a casat hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 21 mai 2015 și s-a emis o nouă hotărîre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Maxim Bîrzoî. În motivarea soluției s-a reținut că nu este temei de a încasa despăgubirea de asigurare în mărimea solicitată în sumă de 48.757,34 lei, deoarece Maxim Bîrzoî la 10 februarie 2014 și 13 februarie 2014 a semnat procesele – verbale de constatare a daunelor nr. 133531R1, fiind ulterior întocmit actul de evaluare cost – reparație nr. 1977 din 24 februarie 2004, cu stabilirea cuantumului prejudiciului material cauzat proprietarului autoturismului de model VW Polo n/î C QE 025 în sumă de 79.104,91 lei. Astfel, instanța de apel a menționat că la stabilirea componenței numerice a pieselor care urmează a fi reparate sau urmează a fi înlocuite, se ia doar datele consemnate în procesul – verbal de constatare a pagubelor, semnat de părți. Dacă în timpul demontării sau reparației bunului avariat se descoperă și alte pagube produse de accident, care nu au putut fi constatate inițial, la încheierea unui proces – verbal suplimentar de constatare a pagubelor urmează a fi antrenate persoanele care au participat inițial. Astfel că procesele - verbale de constatare a daunelor nr. 133531R1 din 10 februarie 2014 și din 13 februarie 2014, întocmite de CIA “Asito”, cu participarea tuturor participanților la accidentul rutier, în cumul denotă 49 poziții, pe cînd raportul de evaluare a pagubei nr. 597 din 01 aprilie 2014, întocmit de CNEJ, denotă 76 poziții, nefiind solicitată efectuarea unor constatări suplimentare în acest sens. Instanța de apel nu a reținut argumentele reclamantului cu referire la concluziile din Raportul CNEJ de constatare tehnico – științific nr. 597 din 01 aprilie 2014, care a determinat cuantumul prejudiciului material cauzat în valoare de 170.483 lei, or prin prizma art. 21 alin. (2) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006

privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în cazul în care asigurătorul nu a examinat bunurile avariate și nu a încheiat proces-verbal de constatare a pagubelor în termenul specificat la art.19 alin.(1) lit.c), persoana păgubită este în drept să apeleze la serviciile experților independenți sau ale unităților de specialitate pentru constatarea pagubelor, fără a prezenta asigurătorului bunurile avariate. La circumstanțele speței aceste prevederi nu sînt aplicabile, ori Compania a încheiat procesul – verbal de constatare a pagubelor în termen (f.d. 166 – 174).

La 09 decembrie 2016 avocatul Ilie Ceban în interesele lui Maxim Bîrzoii a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea hotărîrii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 21 mai 2015 (f.d. 177 - 179).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și că acestea sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, aprecierea probelor a fost arbitrară.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 05 octombrie 2016 și a fost expediată părților la data de 25 octombrie 2016 (f.d. 175). Recurentul a depus recurs la 09 decembrie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

La 09 ianuarie 2017 CIA “Asito” SA a depus referință la cererea de recurs înaintată de către avocatul Ilie Ceban în interesele lui Maxim Bîrzoii, solicitînd casarea acesteia ca inadmisibilă.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Ilie Ceban în interesele lui Maxim Bîrzoii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și că acestea sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, aprecierea probelor a fost arbitrară.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenții și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinînd argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținînd cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de avocatul Ilie Ceban în interesele lui Maxim Bîrzoii împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Ilie Ceban în interesele lui Maxim Bîrzoii împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Maxim Bîrzoii împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Radu Anton privind încasarea despăgubirii de asigurare.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas